

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1792/2024
11.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Милене Рашић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Мрвића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Мрвића - адвоката Немање Говедарице и адвоката Милоша Мршовића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 6К.бр. 55/21 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 785/24 од 01.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Мрвића - адвоката Немање Говедарице и адвоката Милоша Мршовића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 6К.бр. 55/21 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 785/24 од 01.10.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Мрвића - адвоката Милоша Мршовића и у односу на повреду закона из члана 74. ЗКП, док се исти захтеви у преосталом делу **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 6К.бр. 55/21 од 14.03.2024. године окривљени Дарко Мрвић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, за која су му претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и као споредна новчана казна у износу од 50.000,00 динара.

На основу одредбе члана 60. и 63. КЗ и члана 424. ЗКП окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору који му је одређено решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 446/20 од 14.11.2020. године, а који му се рачуна од 13.11.2020. године, када је лишен слободе, па до 29.11.2021. године, када му је притвор укинут и замењен мером забране напуштања стана уз примену електронског надозра решњем Вишег суда у Београду К.бр. 55/21 па до 28.02.2021. године када је решењем Вишег суда у Београду К.бр. 55/21 укинута мера забране напуштања стана, као и време проведено на мери забрана напуштања стана која му је одређена решењем Вишег суда у Београду К.бр. 55/21, Кв.бр. 1163/22 од 25.03.2022. године, па до 21.06.2022. године када му је решењем Вишег суда у Београду К.бр. 55/21 мера забрана напуштања стана укинута.

Предметном пресудом окривљеном Дарку Мрвићу је као споредна изречена новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан платити у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако осуђени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, те ако осуђени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

На основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. и члана 348. став 6. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одиузимања предмета, којом се од окривљеног Дарка Мрвића одузимају предмети ближе означени изреком пресуде, као предмети извршења кривичног дела, а која опојна дрога се има уништити, који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКП Четврто одељење од 13.11.2020. године.

На основу одредбе члана 264. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан је Дарко Мрвић да Вишем јавном тужилаштву у Београду на име трошкова поступка накнади износ од 266.160,00 динара, а Вишем суду у Београду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 785/24 од 01.10.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног Дарка Мрвића – адвоката Милоша Мршовића и бранилаца окривљеног Дарка Мрвића – адвоката Немање Говедарице и адвоката Душана Тодоровића, а пресуда Вишег суда у Београду 6К.бр. 55/21 од 14.03.2024. године, исправљена решењем Вишег суда у Београду 6К.бр. 55/21 од 16.04.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Дарка Мрвића и то:

- адвокат Милош Мршовић, у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 428. став 6. ЗКП, члана 74. став 1. ЗКП, члана 9. ЗКП, те члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд сходно члану 492. ЗКП донесе пресуду о усвајању захтева и укине у целини или делимично побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење са предлогом да се нови претрес одржи пред измењеним већем, или да уколико тако не одлучи преиначи у целини или делимично побијане пресуде, као и да сходно члану 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине и

- адвокат Немања Говедарица, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и утврди постојање повреде закона и донесе ослобађајућу пресуду, или пак да усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, са молбом да бранилац и окривљени присуствују седници већа.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Мрвића - адвоката Немање Говедарице и адвоката Милоша Мршовића су неосновани у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Мрвића - адвоката Милоша Мршовића и у односу на повреду закона из члана 74. став 1. ЗКП, док су у преосталом делу захтеви за заштиту законитости недозвољени.

Неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Браниоци окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Немања Говедарица и адвокат Милош Мршовић захтевима за заштиту законитости истичу да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу – записнику о претресању стана и других просторија од 12.11.2020. године, који се односи на подрумске просторије у улици ... број .., као и записник о претресању стана и других просторија од 12.11.2020. године који се односи на стан број .., у улици ... број .., чији је држалац окривљени Дарко Мрвић, наводећи да записник који се односи на подрумске просторије садржи све предмете који су предмет конкретног кривичног поступка. Захтевима браниоци образлажу да не постоји наредба за претрес стана и других просторија у односу на подрумске просторије и да иста није постојала у спису све до фазе главног претреса, односно наредба се појављује као прилог жалбе поступајућег

тужилаштва на решење Вишег суда у Београду К.бр. 55/21 којим је првостепени суд наведени записник издвојио као незаконит доказ, након чега је Апелациони суд у Београду првостепено решење укинуо. При томе, само назначавање времена претреса и редослед претресања стана и подрума је погрешно и супротно исказима сведока претреса и полицијских службеника који су навели да је прво вршен претрес стана, а након тога подрума у временском размаку од сат времена, јер је у записнику о прегледу подрума означено да је започет у 21,00 час 12.11.2020. године, а окончан у 23,30 часова истог дана, док је у записнику о прегледу стана означено да је исти започет дана 13.11.2020. године у 23,40 часова, а окончан у 00,45 часова. Браниоци захтевом даље наводе да окривљени Дарко Мрвић није имао браниоца приликом претреса подрумских просторија.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка произилази да су записници о претресању стана и других просторија од 12.11.2020. године од којих се један односи на стан у улици ... број ..., а други на подрумске просторије у улици ... број .. у свему сачињени у складу са одредбом члана 152. став 2. ЗКП, а да из самих записника произлази да су исти сачињени на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.Пов.бр. 1604/20 од 10.11.2020. године. Наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног који се односе на време сачињавања предметних записника представљају очигледну техничку омашку насталу приликом уношења времена претреса које разлоге је другостепени суд у образложењу пресуде и навео и то на страни 5 у четвртом ставу, а које у свему као правилне прихвата и Врховни суд.

Врховни суд је имајући у виду наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног који се односе на непостојање браниоца из записника од 12.11.2020. године о претресу стана и других просторија извршио увид у наведене записнике из којих произилази да је окривљени поучен о праву да узме адвоката, односно браниоца, који може присуствовати претресању, али да исти то није захтевао, нити је на предметне записнике имао примедби.

Бранилац окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Милош Мршовић захтевом истиче да је окривљени Дарко Мрвић задржан према решењу о задржавању од 13.11.2020. године у 01,50 часова иако је уствари лишен слободе и ухапшен дана 12.11.2020. године око 20,00 часова, из чега произилази да су све доказне радње спроведене након хапшења окривљеног, које је противно члану 74. ЗКП није имао адвоката, нити му је полиција дозволила да га ангажује, иако му је морао бити постављен свакако.

Наведене наводе Врховни суд оцењује као неосноване имајући у виду да је одредбом члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП прописано да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере. Како је у конкретном случају окривљени Дарко Мрвић од 13.11.2020. године имао браниоца по службеној дужности

постављеног од стране Вишег јавног тужилаштва у Београду решењем Кт бр. 831/20 и то након доношења решења о задржавању, то наведене разлоге бранилаца окривљеног изнете у захтевима за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Поред изнетог, бранилац окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Немања Говедарица захтевом за заштиту законитости, као разлог подношења захтева означава и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је такође законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац у суштини указује да није остварен субјективни елемент предметног кривичног дела, да ни један доказ није могао указати на било какву повезаност окривљеног са предметном опојном дрогом, као и предметним оружјем, а камоли на постојање умишљаја код њега, те да ни једна чињеница није могла указати макар и посредно да је окривљени показао свест и вољу да држи ради продаје предметну дрогу, нити да држи предметно оружје и муницију, због чега је у конкретном случају било неопходно да тужилаштво на коме лежи терет доказивања докаже то - да окривљени има свест о држању дроге у циљу реализације продаје опојне дроге, а затим деловање у том циљу, што тужилаштво није урадило. Наводећи захтевом и то да не постоји ни један доказ да је окривљени имао свест и вољу да држи предметно оружје и муницију, бранилац у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, као и да је нејасно на којим су то доказима тужилаштво, првостепени и другостепени суд заснивали став да је окривљени Дарко Мрвић поступао са умишљајем када не постоји ни један доказ који указује на то да је окривљени имао свест о постојању предмета кривичног дела који су критичном приликом пронађени, због чега је ослобађајућа пресуда у конкретной кривичноправној ствари била једина могућа одлука која би се донела у складу са начелом *in dubio pro geo*, након спроведеног првостепеног поступка. Указујући захтевом и то да не постоји доказна грађа која ће искључити сваку сумњу у погледу тога да ли је окривљени држао ради продаје опојну дрогу и оружје, због чега је морала бити донета ослобађајућа пресуда.

Оспоравајући побијане пресуде бранилац окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Милош Мршовић указује на током поступка изведене доказе, као и на њихову оцену наводећи да је првостепени суд прихватио налаз и мишљење везано за ДНК анализу, те наведени налаз и мишљење оспорава износећи примедбе стручног саветника одбране, сматрајући да је став суда погрешан и произвољан и да суд није могао да једно мишљење вештака прихвати, а друго не, као и да осим трага на кеси са натписом „јединство“ нема ни једног другог трага окривљеног на било ком предмету кривичног дела, чиме суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног Дарка Мрвића – адвокат Милош Мршовић у захтеву означава и повреду члана 9, ЗКП, наводећи да су полицијски службеници приликом хапшења окривљеног физички и психички злостављали, вређали и тукли, као и повреду члана 16. ЗКП, указујући да суд није непристрасно и са једнаком пажњом утврдио све чињенице које терете или иду у корист окривљеном.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Немања Говедарица наводи да је Врховни суд одлучујући о захтеву за заштиту законитости који је поднео због повреде закона одлучује само ако сматра да је реч по питању од значаја за правилну или уједначену примену права, те цитира одредбе Устава, али захтевом не указује да је и на који начин Устав правноснажним одлукама против којих захтев за заштиту законитости у корист окривљеног подноси повређен. Такође, нумерише и члан 1. ЗКП, којим је предвиђено да нико невин не буде осуђен, без навођења да је исти члан повређен.

Бранилац окривљеног Дарка Мрвића - адвокат Милош Мршовић захтевом наводи да првостепени суд у образложењу ожалбене одлуке није дао разлоге за наводе из изреке пресуде, сматрајући да је наведеним повређена одредба члана 428. став 6. ЗКП, којом је предвиђена обавеза суда да у образложењу изнесе разлоге за сваку тачку пресуде.

Како повреде закона из члана 1., 9., 16., 428. став 6., 440. ЗКП не представљају законске разлоге предвиђене одредбом члана 485. став 4. ЗКП због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд је захтеве бранилаца, у односу на наведене повреде оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**